RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 58.182 van 19 februari 1996
in de zaak A. 62.491/X-4965.

In zake : Yolande SCHOLLAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 341, bus 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 24 februari 1995 namens Yolande SCHOLLAERT werd ingediend door haar raadsman D. LINDEMANS, advocaat te Brussel, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

> "1. het besluit dd. 29 december 1994 van de secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken houdende voorlopige terbeschikkingstelling van de diensten van de gouverneur van Vlaams-Brabant van (onder meer) de verzoekende partij;
> 2. het besluit dd. 29 december 1994 van de secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken houdende (onder meer) terbeschikkingstelling van diverse ambtenaren (waaronder Mevrouw M. MICHIELS) van de diensten van de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel Hoofdstad";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 juni 1995, op welke datum de zaak voor onbepaalde tijd is uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 6 december 1995 waarbij de terechtzitting bepaaldt wordt op 29 januari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoekster, en van Adjunct-adviseur P. PROVOOST, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster treedt op 22 mei 1962 in dienst bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Bekleed met een graad van niveau 3, wordt zij, vanaf haar indiensttreding, gedetacheerd bij de diensten van het arrondissementscommissariaat van Brussel, maar opgenomen in de personeelsformatie van de toenmalige provincie Brabant.

Verzoekster heeft thans de graad van hoofd-klerk-typiste.

1.2. Marleen MICHIELS treedt op 24 januari 1972 in dienst bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en ook zij wordt, bekleed met een graad van niveau 3, gedetacheerd bij de diensten van het arrondissementscommissariaat van Brussel. Zij heeft thans de graad van eerstaanwezend klerk.

1.3. Met het oog op de splitsing van de provincie Brabant en op de affectatie van de federale ambtenaren van de gouverneur en de vice-gouverneur, enerzijds, en van de 4% provinciale ambtenaren die federaal zouden worden vanaf 1 januari 1995, anderzijds, wordt een raadpleging van de betrokken ambtenaren georganiseerd.

1.4. In een brief van 17 november 1994 van de gouverneur wordt zowel aan verzoekster, als aan Marleen MICHIELS gevraagd dat zij hun keuze voor de te begeven ambten zouden mededelen.

Deze brief luidt als volgt :

> "In het kader van de splitsing van de provincie Brabant moeten de federale ambtenaren herverdeeld worden.
> Aldus zijn zes betrekkingen van klerk (niveau 3) te begeven die als volgt verdeeld zijn :
> * Vlaams Brabant : 4
> * Administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad : 1
> * Adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant : 1
>
> U komt voor één van deze betrekkingen in aanmerking. Gelieve derhalve een keuze te maken en aan te duiden bij wie U vanaf 01-01-1995 wenst tewerkgesteld te worden.
> Mag ik U derhalve verzoeken mij uw keuze per kerende post te willen mededelen".

1.5. Hierop antwoordt verzoekster op 21 november 1994 :

> "Mijnheer de Gouverneur,

In aansluiting op uw schrijven van 17 november 1994 met als referte TG/Kab/Splitsing/1, heb ik de eer u hierbij te melden dat ik wens tewerkgesteld te worden bij het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.
...".

en antwoordt Marleen MICHIELS als volgt :

"Mijnheer de Gouverneur,
In antwoord op uw bovenvermeld schrijven, deel ik U mee dat ik vanaf 01-01-1995 wens tewerkgesteld te worden bij het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.
...".

1.6. Op 29 december 1994 krijgt verzoekster een telefonisch bericht van de kabinetschef van gouverneur DEGROEVE dat zij vanaf 2 januari 1995 "voorlopig" tewerkgesteld zou worden bij de Provincie Vlaams-Brabant te Leuven en de betrekking van niveau 3 op het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad aan Marleen MICHIELS was toegewezen.

1.7. Bij besluit van de secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken van 29 december 1994 wordt, onder meer, Marleen MICHIELS ter beschikking gesteld van de diensten van de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

1.8. Bij besluit van de Secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken genomen op 29 december 1994, worden vier ambtenaren, waaronder verzoekster, voorlopig ter beschikking gesteld van de diensten van de gouverneur van Vlaams-Brabant.

1.9. Bij besluit van de Secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, genomen op 1 juni 1995, wordt verzoekster aangewezen bij de Centrale Diensten-Algemene Directie van de Wetgeving.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er slechts reden is om haar excepties te onderzoeken indien zou blijken dat aan de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan; dat dit laatste ten dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoekster het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen haar berokkent als volgt omschrijft :

> "De bestreden beslissingen brengen mee dat de verzoekster niet meer in Brussel, maar in Leuven werkzaam zal moeten worden (tot op heden is zij werkonbekwaam wegens een arbeidsongeval).
> Zoals zij aan de overheid heeft medegedeeld hebben de bestreden beslissingen voor haar zeer zware gevolgen.
> Sedert 32 jaar werkt zij in Brussel, op het arrondissementscommissariaat van Brussel-Hoofdstad te Jette. Zij heeft zich mede daarom ook te Jette gevestigd. Omdat haar bijna tachtigjarige moeder zwaar hulpbehoevend is, is deze bij haar inwonend. De korte afstand wonen-werken maakt het combineren van

werk en verzorging mogelijk. Dit wordt onmogelijk indien zij te Leuven moet gaan werken of minstens zal dit een fundamentele reorganisatie vragen. De ongemakken die daaruit voortvloeien zijn zeer groot en maken op zich reeds een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.

De nieuwe plaats van tewerkstelling zal vanzelfsprekend ook grote verplaatsingen meebrengen met alle tijd die zo'n verplaatsing in beslag neemt. Die tijdsbesteding niet kan 'hersteld' worden in geval van nietigverklaring.

Maar bovenal komt deze ongemotiveerde beslissing na meer dan 32 jaar onberispelijke dienst bij de buitenwereld over als een blamage : de verzoekster is blijkbaar, om onbekende en derhalve mogelijks voor haar bezwarende redenen niet goed genoeg bevonden om in Brussel te blijven; haar collega van hetzelfde niveau maar met minder dienst- en graadanciënniteit is dat wel. Haar 2 andere collega's (met een andere graad en van de Franse taalrol) zijn overigens - eveneens overeenkomstig hun verzoek - ter beschikking gesteld van de gouverneur van het arrondissement Brussel-Hoofdstad en dienden evenmin naar Leuven te gaan werken. Alleen de verzoekster werd tegen haar verzoek in overgeplaatst, niettegenstaande haar betere aanspraken. Die onverklaarbare beslissing roept bij de buitenwereld vraagtekens op over haar kwaliteiten.

Ook dit is een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Verder zal zij in Leuven terechtkomen in een totaal anders samengestelde werkomgeving dan tot 31 december 1994 het geval was in Brussel, terwijl de werkomgeving bij de gouverneur van het arrondissement Brussel-Hoofdstad veel meer bij die vroegere werksfeer aansluit.

De verzoekster is dan ook van oordeel dat zij geconfronteerd wordt met een zeer groot moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat alleen met een schorsing van tenuitvoerlegging kan worden voorkomen";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt hetgeen volgt :

"Verzoekster roept drie factoren van nadeel in :

- de grotere tijdspanne vereist voor het afleggen van het traject, wat haar minder tijd laat voor het verzorgen van haar bejaarde moeder die bij haar inwoont;
- de depreciatie, ten aanzien van derden, van de professionele capaciteiten van verzoekster omwille van het 'onverklaarbare' karakter van de beslissing waarvan zij het voorwerp uitmaakt;

- het feit dat verzoekster zich in een totaal andere situatie zal bevinden daar waar een aanstelling bij de Gouverneur van Brussel-Hoofdstad meer zou overeenstemmen met de werksfeer die zij voordien kende.

Enkel het eerste onderdeel zou reëel en aanvaardbaar zijn, ware het niet dat de zwaarwegendheid ontbreekt.

Immers, de meerderheid van de ambtenaren - en van iedereen die werkt over het algemeen - ondervinden moeilijkheden in de harmonisering van hun professionele met hun familiale leven en moeten zich met het oog daarop, volledig reorganiseren.

Daar komt nog bij dat het Statuut van de ambtenaren bij de staat hen mogelijkheden biedt (verlof, deeltijds werken) waarover zij vrij kunnen beschikken om meer tijd te besteden aan hun naaste familieleden.

De onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing veroorzaakt dus geen moeilijk te herstellen nadeel in hoofde van verzoekster";

3.1.3. Overwegende dat verzoekster, in uitvoering van het sub 1.9. vermelde besluit, opnieuw in Brussel tewerkgesteld is zodat het probleem van het nadeel in Leuven tewerkgesteld te zijn, zich derhalve niet stelt; dat in de mate verzoekster zich beroept op een moreel nadeel ("blamage", "vraagtekens over haar kwaliteiten bij de buitenwereld"), het eventueel later tussen te komen annulatiearrest haar genoeg morele genoegdoening zal verschaffen die ruimschoots opweegt tegen het actueel, geleden moreel nadeel, indien er momenteel al sprake kan zijn van een "moreel" nadeel; dat verzoekster niet verduidelijkt hoe "de werkomgeving bij de Gouverneur van het arrondissement Brussel-Hoofdstad veel meer bij die vroegere werksfeer aansluit" haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede, cumulatieve voorwaarde vervat in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien februari 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	voorzitter van de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **G. BAETEMAN.**